

УДК 327.7

DOI <https://doi.org/10.30970/2307-1664.2019.27.15>

ІНСТИТУЦІЙНА СПЕЦИФІКА МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИРУ ТА БЕЗПЕКИ

Оксана Хар

*Національний університет «Львівська політехніка»,
Інститут гуманітарних і соціальних наук,
кафедра політології та міжнародних відносин
вул. Митрополита Андрія, 4, 79013, м. Львів, Україна*

У статті проаналізовано інституціональну специфіку міжнародних неурядових організацій у сфері забезпечення миру та безпеки. Міжнародна безпека – це взаємозалежність держав у питаннях безпеки, яка зумовлює необхідність міжнародної співпраці. Отже, можемо стверджувати, що одним із ключових завдань діяльності будь-якої держави, беззаперечно, є сфера міжнародної та національної безпеки. Україна сьогодні також опинилася в ситуації, коли для забезпечення національної безпеки необхідно шукати нових підходів і нового рівня міждержавної взаємодії. Розглядаючи розвиток сфери забезпечення миру та безпеки як одне з найпріоритетніших завдань громадянського суспільства, можна впевнено стверджувати, що МНУО сьогодні виконують важливі функції в конфліктних зонах сучасного світу. Роль МНУО у сфері забезпечення миру та безпеки залежить від інституційної специфіки цих організацій. Ступінь залученості МНУО до питань, які вирішують як внутрішньодержавні, так і міжнародні конфлікти, залежить від змісту діяльності самих неурядових організацій.

Очевидно, що найбільшу зацікавленість у вирішенні проблем, які найбільш дотичні до сфери забезпечення миру та безпеки, в тому числі профілактика, координування, урегулювання конфліктних ситуацій, проявляють МНУО гуманітарного, медичного, правозахисного, екологічного, релігійного та власне безпекового характеру. Зокрема, у статті з'ясовано роль Міжнародного комітету Червоного Хреста – найбільшої МНУО, що займається гуманітарною діяльністю в країнах, які постраждали від збройних конфліктів. Наступною вагомою МНУО є «Лікарі без кордонів», яка діє в зонах збройних конфліктів і стихійних лих. Проаналізовано діяльність саме безпекової МНУО – Міжнародного бюро миру. Також розглянуто діяльність МНУО, які посідають щільне місце в забезпеченні міжнародного миру, а саме: International Alert, Interpeace, Saferworld, Федерації всесвітнього миру, Amnesty International, Greenpeace, Релігії за мир. За допомогою аналізу діяльності МНУО визначено їх інституційну спроможність у сфері забезпечення миру та безпеки й вплив на формування стійкої системи міжнародної безпеки в контексті дестабілізуючих процесів світового порядку.

Ключові слова: міжнародна неурядова організація, міжнародна безпека, конфлікт, Міжнародний комітет Червоного Хреста, Лікарі без кордонів.

Світ у своєму розвитку завжди характеризується безперервними та радикальними змінами, які породжують постійні війни. Формування ефективної системи міжнародної безпеки в третьому тисячолітті є найактуальнішим викликом сучасної людської цивілізації, не лише для її збереження, а й для забезпечення стабільного функціонування окремих держав. На жаль, у сучасному світі довгостроковий мир є поки недосяжною метою міжнародного суспільства, тому завжди гостро стоїть питання підтримання ефективної міжнародної безпеки. З огляду на це, процеси становлення й функціонування всеосяжної системи міжнародної безпеки набувають особливого значення як на регіональному, так і на глобальному рівнях.

На сучасному етапі розвитку суспільства змінилися також суспільно-політичні умови, у яких вирішуються завдання у сфері забезпечення миру та безпеки, адже раніше держава мала чітко розподілені межі своєї діяльності – внутрішню та зовнішню. Із цього випливало, що держава, яка досягала внутрішньої стабільності, зможе відстояти свою позицію на світовій арені. Проте зараз, коли йде бурхливий розвиток інформаційної діяльності, завжди є ризик того, що ця інформація зможе досить швидко зламати внутрішній складник сильної та стабільної держави.

Як бачимо, пройшло досить багато часу після здобуття Україною незалежності, проте окремі процеси, що відбуваються на міжнародній арені, і до сьогодні ставлять під сумнів існування нашої держави на політичній карті світу. Зараз Україна перебуває в умовах складної не тільки міжнародної, а й внутрішньої ситуації. На початку 2014 року відбулися незворотні зміни в системі міжнародної безпеки.

Питання теорії і практики діяльності міжнародних неурядових організацій на глобальному рівні та в Україні від початку їх створення до сьогодні вимірюються великою кількістю наукової літератури. Цілісне уявлення про стан наукового опрацювання проблеми функціонування МНУО дає доробок іноземних і вітчизняних дослідників. Варто виділити напрацювання С. Горбатюка, У. Ільницької, А. Мацко, О. Тарасова, Л. Чернявської, О. Новікової, Т. Бельської, Ф. Фукуями, Дж. Хейдена, Т. Вейса, В. Македовські й інших. Аналіз публікацій засвідчує прагнення науковців до поглибленого вивчення інституційної спроможності МНУО у сфері забезпечення миру та безпеки. Однак додаткового розгляду потребує визначення впливу МНУО на формування стійкої системи міжнародної безпеки в контексті дестабілізуючих процесів світового порядку.

Метою статті є розкриття інституціональної специфіки міжнародних неурядових організацій у сфері забезпечення миру та безпеки.

Перш ніж перейти до розгляду МНУО, які діють у сфері забезпечення миру та безпеки, потрібно визначити сутність термінів «безпека» й «міжнародна безпека».

Щодо дефініції «безпека» універсальне визначення подає Словник суспільних наук UNESCO – «безпека ідентична безпечності й означає відсутність фізичної загрози або охорону перед нею» [1, р. 629]. В українському Політологічному енциклопедичному словнику безпека трактується як «діяльність людей, суспільства, держави, світового співтовариства народів щодо виявлення (вивчення), запобігання, послаблення, усунення (ліквідації) і відвернення загрози, здатної згубити їх, позбавити матеріальних і духовних цінностей, завдати невідшкодовних збитків, заблокувати шляхи для прогресивного розвитку» [2, с. 47].

О.А. Делінський зазначає, що в процесі аналізу безпеки доцільно виділити чотири основні підходи: національну, регіональну, міжнародну та глобальну безпеку. Дослідник вважає, що саме відсутність безпосередньої військової загрози є основним критерієм у визначенні всіх видів безпеки [3].

Щодо конкретизації терміна «міжнародна безпека» можемо зазначити, що в *Dictionnaire Diplomatique*, який видає Міжнародна дипломатична академія в Парижі, написано: «Ідея міжнародної безпеки виражає притаманне кожному народу, кожній державі прагнення бути застрахованим на випадок агресії й базується на володінні державою гарантіями того, що вона не буде атакована, а в разі нападу, що отримає негайну та ефективну допомогу зі сторони інших держав» [4, р. 696]. Польський дослідник В. Малендовський вважає, що «міжнародна безпека не є простою сумою національних безпек усіх окремих держав. Вона може проявлятися в тому, що всі члени міжнародної спільноти мають почуття безпеки й, крім того, існують умови, механізми та взаємні відносини, котрі мають забезпечити загальну безпеку» [5, р. 362].

Отже, міжнародна безпека – це взаємозалежність держав у питаннях безпеки, яка зумовлює необхідність міжнародної співпраці. Тобто можемо стверджувати, що одним із ключових завдань діяльності будь-якої держави, беззаперечно, є сфера міжнародної та національної безпеки. Україна сьогодні опинилася в ситуації, коли для забезпечення національної безпеки необхідно шукати нових підходів і нового рівня міждержавної взаємодії.

Розглядаючи розвиток сфери забезпечення миру та безпеки як одне з найпріоритетніших завдань громадянського суспільства, можна впевнено стверджувати, що МНУО сьогодні виконують важливі функції в конфліктних зонах сучасного світу (див. рис. 1).

Роль МНУО у сфері забезпечення миру та безпеки залежить від інституційної специфіки цих організацій. Оскільки ступінь залученості МНУО до питань, які вирішують як внутрішньодержавні, так і міжнародні конфлікти, залежить від змісту діяльності самих неурядових організацій. Доцільно також зазначити, що МНУО беруть участь у вирішенні як внутрішніх конфліктів, так і міждержавних, що дає змогу стверджувати нам про універсальність їхньої діяльності у сфері міжнародної безпеки у двох проявах: внутрішньому та зовнішньому.

Очевидно, що найбільшу зацікавленість у вирішенні проблем, які найбільш дотичні до сфери забезпечення миру та безпеки, у тому числі профілактика, координування, врегулювання конфліктних ситуацій, проявляють МНУО гуманітарного, медичного, правозахисного, екологічного та власне безпекового характеру.

Найбільшою МНУО, що займається гуманітарною діяльністю, є Міжнародний комітет Червоного Хреста (далі – МКЧХ). МКЧХ надано повноваження здійснювати свою діяльність у країнах, що постраждали від збройних конфліктів. МКЧХ присутній у більше ніж 80 країнах, де працює майже 18 000 співробітників, зокрема в Україні – понад 500 осіб у Києві, Слов'янську, Северодонецьку, Маріуполі, Донецьку, Луганську та Одесі.

Натепер в Україні актуальною є проблема дотримання норм міжнародного гуманітарного права (далі – МГП) в умовах збройного конфлікту на Донбасі. Оскільки розповсюдження знань про МГП є юридичним обов'язком держави, то Товариство Червоного Хреста України, співпрацюючи зі ЗМІ у сфері розповсюдження знань із МГП, також виконує дуже важливу місію [8].

Окрім найстарішої НУО – МКЧХ, можемо відзначити ще одну гуманітарну та медичну організацію – «Лікарі без кордонів», яка діє в зонах збройних конфліктів і стихійних лих. На відміну від МКЧХ, «Лікарі без кордонів» (MSF) надають допомогу тим, хто її потребує, не лише в періоди військових дій, а й у мирний час. Члени організації працюють у стаціонарних медичних установах, організують масову вакцинацію населення та інші профілактичні заходи, беруть участь в доставці й розподілі гуманітарної допомоги. Останні 15 років «Лікарі без кордонів» працювали в таких конфліктних зонах, як Афганістан, Боснія і Герцеговина, Чечня, Косово, Бурунді, Сирія [9].

Війна на Сході України також не залишилася осторонь без допомоги МНУО «Лікарі без кордонів». Із березня 2015 року «Лікарі без кордонів» працюють у буферній зоні біля Маріуполя, Курахового й Волновахи, створюючи при цьому клініки в занедбаних школах, приватних будинках або на базі наявних медичних установ. Із початку 2017 року організація розпочинає розширювати свої мобільні клініки, і вони зараз функціонують у 28 місцях [10]. Групи MSF пропонують не лише первинну медичну допомогу, а й психологічну підтримку тим, хто живе в зоні конфлікту або поблизу неї, включаючи внутрішньо переміщених осіб. MSF також періодично проводить тренінги з надання екстреної медичної допомоги в лікарнях, де система охорони здоров'я серйозно постраждала через конфлікт в регіоні [9].

«Лікарі без кордонів» продовжують надавати медичну та гуманітарну допомогу в Сирії, але діяльність організації в цій країні серйозно обмежена через відсутність безпеки й перешкоди в доступі до районів, що потребують допомоги. МНУО «Лікарі без кордонів»

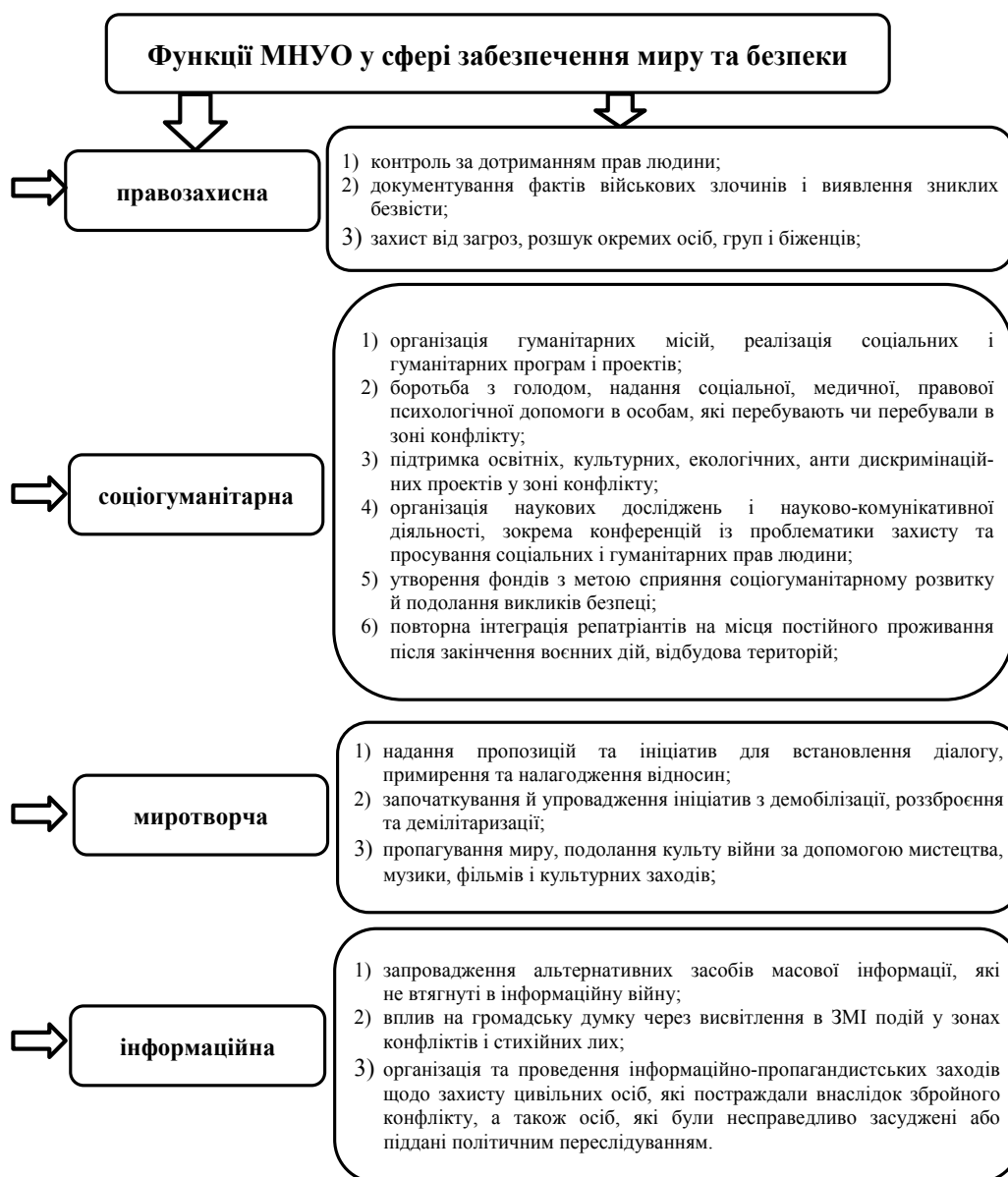

Рис. 1. Функції міжнародних неурядових організацій у сфері забезпечення миру та безпеки

Джерело: складено автором на основі [6, с. 179–187; 7, с. 107–114]

розпочала свою роботу в Сирії в 1977 році. У 2017 році кількість працівників становила 2 881, а витрати на проекти 2017 року – 101 700 000 євро [9].

Щодо ядерної загрози зазначимо, що в 1980 році у Франції в результаті відокремлення від МНУО «Лікарі без кордонів» виникла неурядова організація «Лікарі світу за запобігання ядерній загрозі». Усього за чотири місяці до її складу ввійшли лікарі з 35 країн світу, які зайнялися вивченням медичних наслідків ядерної війни й опублікували в усьому світі інформацію про те, що буде в разі її початку [11].

Аналізуючи сьогоднішні як зовнішні, так і внутрішні виклики та загрози міжнародній безпеці, неможливо оминати надзвичайну важливу роль МНУО, власне безпекового характеру. Серед них чільне місце посідає Міжнародне бюро миру (ІРВ; МБМ) – це безпекова МНУО, яка здійснює свою діяльність у сфері забезпечення миру та безпеки.

МБМ після Другої світової війни, будучи відданим цілям, які зафіксовані в статуті, а саме «сприяти зміцненню миру шляхом зміцнення міжнародного співробітництва та ненасильницьких методів вирішення конфліктів», почало активно сприяти розвитку зв'язків між організаціями, які входили до його складу, зокрема надавало їм підтримку, виступало від їхнього імені в ООН. У Раді з економічних і соціальних питань ООН МБМ має консультативний статус категорії «А». З плином часу, замість конгресів МБМ, стало готувати й фінансувати тематичні конференції, у яких брали участь урядовці, дослідники проблеми миру, експерти з тих чи інших питань, представники різних національних і міжнародних організацій. На конференціях обговорювалися аспекти ненасильства, вимоги до мирної політики, альтернативи до оборони військовими засобами, право на відмову від військової служби, пропозиції про скликання всесвітньої конференції з роззброєння, наслідки атомного бомбардування Хіросіми та Нагасаки.

Доцільно згадати, що в 1910 році МБМ нагороджене Нобелівською премією в галузі миру, що, у свою чергу, допомогло бюро зміцнити своє фінансове становище [12].

У третьому тисячолітті МБМ продовжує здійснювати свою діяльність, зважаючи як на внутрішні, так і на зовнішні виклики безпеці та миру. Бюро проводить конференції, семінари, зустрічі: семінар «Проблеми загальної політики безпеки в Європі», 23.09–24.09.2019, м. Берлін; Міжнародний день повної ліквідації ядерної зброї, 26.09.2019; NoWar2019 – Шляхи до миру, 05.10.2019, м. Лімерик (Ірландія); CND Conference & IPW Congress – безпека XXI століття: проблеми та рішення, 20.10.2019, м. Лондон [13].

International Alert заснована в 1986 році, щоб допомагати людям знаходити мирне вирішення конфлікту. Відтоді вона допомагає знаходити мирні вирішення конфліктів у більше ніж 30 країнах світу і є однією з провідних світових організацій у сфері забезпечення миру та безпеки. У 2018 році International Alert запустила проекти у 21 країнах і територіях із навчанням, дослідженнями або разовими консультаціями. Загалом реалізовано 93 проекти. Протягом 2018 року МНУО залучила й підтримала 143 404 особи за допомогою діалогу, навчання, адвокації, супроводу й досліджень [14]. International Alert почала працювати на Сході України з 2015 року.

Interpeace створена в 1994 році як «Проект зруйнованих війною суспільств». Це був проект ООН, який мав на меті допомогти міжнародному співтовариству та національним суб'єктам краще реагувати на виклики країнам, які виходять із війни. У цієї організації є 25-річний досвід роботи в Африці, на Близькому Сході, в Азії, Європі та Латинській Америці. Натепер основною програмою Interpeace є створення «Конституції для миру». Ця програма передбачає підтримку процесів вироблення конституції, яка буде вести цивілізацію до більш міцного миру. Програма просуває принципи місцевої відповідальності, інтеграції, гендерної рівності, участі та прозорості. У ній висвітлюються варіанти проце-

су розроблення конституції, щоб цей процес сприяв національному діалогу, досягненню консенсусу, зміцненню соціальної та політичної згуртованості, урегулюванню конфліктів, примиренню і зміцненню демократичних принципів і верховенства права [15].

МНУО Saferworld розпочала своє існування як політично незалежна дослідницька організація в 1989 році в Бристолі (Великобританія). Сьогодні зі штаб-квартирою в Лондоні й присутністю в регіональних і політичних центрах, включаючи Брюссель, Найробі, Відень, Вашингтон, округ Колумбія та Пекін, Saferworld залишається однією з провідних світових організацій у сфері забезпечення миру та безпеки і працює більше ніж у 20 країнах Східної Африки, Центральної Азії, Близького Сходу, Північної Африки, Південної Азії та Південно-Східної Азії. Saferworld підтримує країни та спільноти, життя яких порушено конфліктом, щоб відіграти активну роль у запобіганні насильству й забезпеченні тривалого миру [16].

Наприклад, існує ще Федерація всесвітнього миру (ФВМ) – одна з багатьох МНУО, яка здійснює діяльність у сфері забезпечення миру та безпеки. Місія організації – побудова миру в усьому світі, де всі будуть жити в гармонії, співпраці та загальному добробуті. ФВМ підтримує та пропагує сталий і мирний розвиток глобального суспільства; гендерну рівність; взаєморозуміння між представниками різних культур, конфесій; міцний шлюб та сім'ю; Цілі Розвитку Тисячоліття тощо [17].

Щодо правозахисних НУО найвідомішою у сфері безпеки є «Міжнародна амністія» («Amnesty International»). МНУО «Amnesty International» є глобальним правозахисним рухом, що нараховує близько 7 мільйонів людей, які особисто сприймають несправедливість цього світу. Організація є незалежною від будь-якої політичної ідеології, економічних інтересів чи релігії, а її фінансування здійснюють учасники та благодійники правозахисного руху. Метою «Amnesty International» є боротьба проти порушення прав людини по всьому світу, притягнення винних до відповідальності, зміна репресивних законів, приділяючи при цьому особливу увагу людям, яких посадили в тюрму лише за те, що вони висловили свою думку [18].

Серед МНУО екологічного характеру, що діють у сфері забезпечення миру та безпеки, найбільш відомою є організація «Грінпіс». Вона сформувалася в кінці 60-х років минулого століття в межах кампанії протесту проти випробувань ядерної зброї. До кінця 1970-х років остаточно склалася структура організації, що діє на мережевих принципах. Головна мета МНУО «Грінпіс» – це захист навколишнього середовища, оскільки конфлікти, навіть із застосуванням лише звичайної зброї, є небезпечними для природи, а зброя масового ураження взагалі несе найвищий ступінь небезпеки. Організація постійно сприяє зниженню конфліктності у світі, адже сама по собі екологічна проблема, несе свої витоки з глобального конфлікту «людство-природа», який значною мірою впливає на сучасну систему міжнародної безпеки та на світову політику загалом [19].

МНУО не лише безпекового, правозахисного, гуманітарного, екологічного характеру здійснюють свою діяльність у сфері забезпечення миру та безпеки у світовій спільноті. Не менш важливу роль відіграють МНУО релігійного характеру. З 1970 року започаткувала свою миротворчу діяльність найбільша у світі міжрелігійна мережа – «Релігії за мир». МНУО «Релігії за мир» виступає за мирне та справедливе співжиття, побудоване на взаємній пошані, на кращому розподілі земних ресурсів за допомогою виховання до миру, діалогу, поширення ідеалів братерства й примирення, виступаючи за роззброєння та співпрацю між народами. МНУО «Релігії за мир» визнана ООН як неурядова організація, яка є вільною від будь-якого політичного й економічного впливу. 20–23 серпня 2019 року в німецькому м. Ліндау відбулася Х Всесвітня Асамблея МНУО «Релігії за мир», участь у якій узяло понад 800 релігійних лідерів основних і традиційних релігій світу, молодь і жінки

зі 100 різних країн, а також 100 представників урядів, міжурядових організацій і громадського суспільства. Захід проходив з метою: «Дбати про наше спільне майбутнє. Сприяти добробуту всіх» [20].

Продовжуючи розгляд інституційної специфіки МНУО у сфері забезпечення миру та безпеки, маємо зазначити, що виробництво й торгівля зброєю є однією з найбільших загроз у цій сфері. Світові витрати на озброєння в третьому тисячолітті постійно зростають, зокрема у 2010 році світ витратив на зброю приблизно 1230 млрд. євро. Міжнародне бюро миру оцінює, що річна вартість досягнення Цілей Розвитку Тисячоліття становить 248 млрд. євро, що приблизно становить 20% від усесвітніх витрат на озброєння [21].

У світі з 2014 році відбулися важливі події, які мають значний вплив на міжнародний порядок, у тому числі на мир і безпеку: війни, конфлікти та напруженість у таких різних регіонах, як Україна, Лівія, Сирія, Палестина, Корейський півострів; зростання агресивного ксенофобського лідерства в багатьох країнах, які захищають та ігнорують насильство, щоб здійснити свої плани; невирішеність багатьох низькоінтенсивних і заморожених конфліктів; потенційне зростання етнічних конфліктів і конфліктів ідентичності; збільшення військових витрат, іноземних військових баз, тероризму, внутрішніх конфліктів, територіальних суперечок, милітаризації й гонки ядерних озброєнь; криза біженців. Усе призводить до загрози функціонування системи міжнародної безпеки, що ґрунтувалася на певному балансі сил, дотриманні принципів міжнародного права, на системі стримувань і противаг. Відбувається процес наростання невпевненості та невідомості в міжнародному середовищі. Отже, проаналізувавши інституційну специфіку МНУО у сфері забезпечення безпеки та миру, ми дійшли висновку, що діяльність світових неурядових організацій здійснює вагомий вплив на формування стійкої системи міжнародної безпеки. МНУО стають рушійною силою, яка об'єднує, мотивує, інтегрує та адаптує світове суспільство до сучасних як зовнішніх, так і внутрішніх викликів і загроз міжнародній безпеці.

Список використаної літератури

1. Gould J.W., Kolb W.L. (red.). A Dictionary of the Social Science. London : Tavistock Publications, 1964. 629 p.
2. Політологічний енциклопедичний словник / упоряд. В.П. Горбатенко. 2-е вид., доп. і перероб. Київ : Генеза, 2004. 618 с.
3. Делінський О.А. Європейська система безпеки: міжнародно-правові аспекти становлення і розвитку : автореф. дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2003.
4. Dictionnaire Diplomatique. Paris : Academie Diplomatique Internationale. Т. II. P. 696.
5. Malendowski Wł., Pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe. Stosunki międzynarodowe. Wrocław : Alta2, 2004. 596 s.
6. Бельська Т.В. Діяльність інститутів глобального громадянського суспільства в конфліктних зонах сучасного світу. *Теорія та практика державного управління*. 2015. Вип. 3 (50). С. 179–187. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Trpu_2015_3_31.
7. Горбатюк С.Є. Міжнародні неурядові організації як суб'єкти забезпечення соціогуманітарної безпеки. *Вісник НАДУ при Президентіві України. Серія «Державне управління»*. 2017. № 4. С. 107–114. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2017_4_16.
8. Основні напрямки та результати діяльності МКЧХ в Україні за квітень 2019 року. URL: http://ua.icrc.org/2019/05/27/icrc-activities-highlights-apr_19-ukr/.
9. Médecins Sans Frontières. URL: <https://www.msf.org/where-we-work>.
10. У зоні АТО розпочала роботу четверга мобільна клініка для надання медичної допомоги в населених пунктах поблизу лінії розмежування – «Лікарі без кордонів». URL: <https://www.censor.net.ua/ua/n456263>.

11. Международный день «Врачи мира – за мир». URL: <https://www.pnp.ru/in-world/mezhdunarodnyu-den-vrachi-mira-za-mir-otmechaetsya-vo-vtornik.html>.
12. International Peace Bureau – Who we Are. URL: <http://www.ipb.org/who-we-are/>.
13. Final Report–2019.IPB. URL: <http://www.ipb.org/yesterdays-news/gdams-2019-final-report/>.
14. Impact International Alert. URL: <https://www.international-alert.org/what-we-do/impact>.
15. Constitution Making for Peace. URL: <https://www.interpeace.org/programme/constitution-making-for-peace-1/>.
16. Conflict and gender sensitivity. URL: <https://www.saferworld.org.uk/conflict-and-gender-sensitivity/conflict-and-gender-sensitivity>.
17. Peace and Security. URL: <http://www.upf.org/peace-and-security>.
18. Amnesty International. What We Do. URL: <https://www.amnesty.org/en/what-we-do/>.
19. Explore – Greenpeace International. URL: <https://www.greenpeace.org/international/explore/>.
20. Всесвітня Асамблея «Релігії за мир». URL: <https://www.vaticannews.va/uk/world/news/2019-08/rozpochynayetsya-vsesvitnya-asambleya-religiyi-za-myr.html>.
21. Peace and violence. URL: <https://www.coe.int/uk/web/compass/peace-and-violence>.

INSTITUTIONAL SPECIFICITY OF INTERNATIONAL NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS IN THE FIELD OF PEACE AND SECURITY

Oksana Khar

*Lviv Polytechnic National University,
Institute of Humanities and Social Sciences,
Department of Political Science and International Relations
Mytropolyta Andriia str., 4, 79013, Lviv, Ukraine*

The institutional peculiarities of international non-governmental organizations in the field of peace and security are analyzed in the article. International security is the interdependence of states in security matters, which necessitates international cooperation. Thus, we can say that one of the key tasks of any state is, undoubtedly, the sphere of international and national security. Today, Ukraine also finds itself in a situation where new approaches and a new level of interstate engagement are needed to ensure national security. Considering the development of peace and security as one of the most important tasks of civil society, can be confidently asserted that INGOs today play important roles in the conflict zones of the modern world. The role of INGOs in the area of peace and security depends on the institutional specificity of these organizations. The degree of involvement of INGOs in matters that resolve both domestic and international conflicts depends on the content of the activities of the non-governmental organizations themselves.

Obviously, the greatest interest in solving the problems most relevant to the field of peace and security, including prevention, coordination, conflict management, is manifested by the humanitarian, medical, human rights, environmental, religious and security-related human rights. In particular, the article clarifies the role of the International Committee of the Red Cross, the largest NGO for humanitarian work in countries affected by armed conflict. The next major of the NGOs is Doctors Without Borders, which operates in areas of armed conflict and natural disasters. The activity of the exclusively secure NGO – the International Bureau of Peace is analyzed. It is also examined the activities of INGOs, which occupy a dense place in securing international peace, in particular: International Alert, Interpeace, Saferworld, Federation of World Peace, Amnesty International, Greenpeace, Religions for Peace. The analysis of the activities of the INGOs identified their institutional capacity in the field of peace and security and their influence on the formation of a sustainable international security system in the context of destabilizing processes of the world order.

Key words: international non-governmental organization, international security, conflict, International Committee of the Red Cross, Doctors Without Borders.